

خیلواکی

استقلال

www.esteqtaal.net

چهارشنبه ۱۵ می ۲۰۲۴

بی بی سی

چگونه صدها کودک افغان در منطقه ای آموزش می بینند که زمانی هدف «مادر بمبها» بود؟

نویسنده، سید ولی ناصر

خان حیدر آرین، جوان افغان در ولسوالی «اچین» در یکی از روستاهای مرزی ولایت ننگرهار برای دختران و پسران یتیم یک مرکز آموزشی ایجاد کرده است. ولسوالی اچین در امتداد خط دیورند بیش از یک دهه شاهد خشونت مرگبار گروه های مختلف مسلح بوده است.

ارتش امریکا در ۱۳ اپریل ۲۰۱۷ یکی از پر قدرت ترین سلاح های غیرهسته ای را که تاکنون استفاده کرده در این منطقه بکار گرفت و یک مجموعه تونل های داعش را با بمب موسوم به «مادر بمبها» هدف قرار داد که قدرتی معادل ۱۱ تن مواد منفجره داشت که بیش از ۹۰ شبه نظامی را کشت.

جنگ کودکان زیادی را در این ولسوالی یتیم گذاشته است که در کنار سایر مشکلات از امکانات رفتن به مدرسه (مکتب) محروم شده اند.

خان حیدر آریں به بی‌بی‌سی گفت که با مشاهده این وضعیت تصمیم گرفت از تحصیلات در رشته ماستری دست بکشد و در عوض امکانات خود را برای ساختن یک کورس آموزشی هزینه کرد. او می‌گوید حالا تعداد کودکانی که به این مرکز آموزشی می‌آیند به چندین صد کودک رسیده است.

در این مرکز بسیاری کودکان به خاطر نبود جا در بیرون و فضای باز درس می‌خوانند

او می‌گوید «بیچارگی کودکان یتیم» در روستای خودش و روستاهای همجوار مسیر زندگی اش را تغییر داد:

«من از رشته حقوق دانشگاه شیخ زاید از ولایت خوست فارغ شدم. اراده داشتم که تحصیلاتم را در مقطع ماستری ادامه بدهم، اما هنگامیکه متوجه وضعیت کودکان در روستای خود شدم، دیدم که کودکان به ویژه (بخصوص) پسران و دختران یتیم از آموزش محروم و دور مانده اند، این زمانی بود که تصمیم گرفتم از ادامه تحصیلات عالی برای مدتی دست بگیرم و زمینه آموزش به این کودکان را فراهم کنم، دست آنها را بگیرم و با قافله آموزش آنها را همراهی کنم.»

«روز اول که کورس آموزشی را باز کردم ۷۰ 'کلدار' و پنج شاگرد داشتم. برای آن ها قلم و کتابچه خریدم و به آنها گفتم از فردا بیایید و کودکان یتیم و غریب را هم با خود بیاورید. با گذشت هر روز من قلم و کتابچه می خریدم و تعداد کودکان بیشتر می شد. پس از چند هفته تعداد شاگردانم از صد نفر بیشتر شد.»

«در ابتدا نگران شدم چون دیگر پولی نداشتم و نمیدانستم که هزینه قلم و کتابچه این کودکان را چگونه تامین کنم. به برادرم در آلمان گفتم چیزی در اختیار ندارم، برادرم گفت ادامه بدهید من پول می فرستم. با پولی که برادرم فرستاد این نیازمندی رفع شد.»

در مرکز آموزشی در اچین بیش از دو صد دختر نیز مراجعه می کند به گفته آقای آرین و بزرگان قوم در این منطقه، حالا تعداد شاگردانی که از روستاهای دور و نزدیک به این مرکز آموزشی می آیند، نزدیک به پانصد (پنجصد) نفر شده است. صنف/کلاس های درس او در ویرانه های یک مدرسه/مکتب دولتی قرار دارند که حالا مسئولان محلی تصمیم گرفته اند آن را باسازی و روند (جریان) آموزش رسمی در این روستاها را دوباره آغاز کنند.

خان حیدر آرین می گوید حالا جوانان و بزرگان قوم برای این هدف با او همکاری می کنند. محمد علی جان، از بزرگان منطقه می گوید نقش خان حیدر در زمینه سازی برای آموزش کودکان یتیم سازنده و حیاتی بوده است و حالا مردم برای حمایت در کنارش حضور دارند. او گفت در گذشته اینجا مشکلات زیاد بود، جنگ بود، بمباران بود، اما حالا امنیت تامین شده است و دختران و پسران زیادی هستند که علاقمند به درس خواندن هستند و مشغول آموزش هستند هر چند تعدادی در فضای باز درس می خوانند:

«اینجا آموزش مجانی است و این دروازه همیشه بروی کودکان دیگر نیز باز است.»

آموزش مضامین کلیدی در یک مرکز آموزشی در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار

محمد علی جان گفت: «بیش از دو صد دختر در این مرکز آموزشی مشغول آموختن، خواندن و نوشتن هستند.»

اما ممنوعیت طالبان برای ادامه آموزش دختران بالای صنف ششم به دغدغه اصلی تمامی نفوس افغانستان و نگرانی جامعه جهانی شده است و هنوز روشن نیست که این ممنوعیت چه زمانی برداشته می شود؟

در حال حاضر در این مرکز آموزش به کودکان، ریاضی، ساینس/علوم، زبان پشتو و انگلیسی تدریس می شود.

آقای آرین و همراهانش در نظر دارند این کودکان را برای ادامه آموزش در صنف شش تا هفت آماده کنند.

مسئولان محلی در اچین گفته اند تلاش می کنند که مکاتب ویران شده این ولسوالی را ترمیم کنند و کودکان را تشویق کنند که به مدرسه‌ها (مکاتب) بپیوندند.

استقلال – خپلواکی : تا ریشه در آب است، امید ثمری است.